

Viva

Direcció: Aina Clotet **Guió:** Valentina Viso, Aina Clotet **País:** Espanya **Durada:** 113 min **Any:** 2026 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Aina Clotet, Marc Soler, Naby Dakhli, Guillermo Toledo... **Música:** Clara Aguilar **Fotografia:** Nilo Mur **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 19/06/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en català

SINOPSI

Després de superar un càncer de pit, la Nora experimenta la necessitat de tornar a sentir-se viva i entra en una espiral frenètica d'activitat. Això la du a embrancar-se en reptes professionals que la superen, a dinamitar el projecte de família amb la seva parella de tota la vida i a iniciar una nova relació amb un home més jove. (gencat.cat)

CRÍTICA

Viva, d'Aïna Clotet, s'allunya de qualsevol convencionalisme. Tot i que el seu punt de partida sembla anunciar un melodrama centrat en la malaltia i l'amenaça de la mort, la pel·lícula aviat trenca aquesta perspectiva per convertir-se en una obra lliure, híbrida i difícil de classificar. Aina Clotet construeix una ficció amb tints de faula distòpica on la sequera, el canvi climàtic i les malalties mentals formen part del paisatge emocional que travessa la protagonista. El relat transita constantment entre diversos registres. Parla de qüestions dramàtiques, però assumeix la comèdia, incorpora elements costumistes i fins i tot es permet certes sortides de to que converteixen el film en un espai d'experimentació tan arriscat com estimulants. *Viva* no funciona com una confessió íntima d'Aïna Clotet ni com un retrat directe de la seva experiència personal. La pel·lícula manté ecos de la seva pròpia realitat –la presència latent de l'univers científic lligat a la figura del seu pare, el doctor Bonaventura Clotet–, però es construeix clarament des de la ficció. L'actriu s'exposa emocionalment sense deixar mai d'interpretar una altra persona. Aquest joc entre proximitat i distància acaba donant forma a una obra profundament singular.

El gran repte de la pel·lícula recau precisament sobre Aïna Clotet, omnipresent des de la primera escena. La cineasta i actriu situa el seu cos al centre absolut del relat. El seu treball desafia nombrosos tabús relacionats amb el desig femení, la sexualitat, l'acceptació corporal i la convivència amb l'ansietat. Com a debutant darrere de la càmera, Clotet avança com una autèntica funàmbula, portant contínuament la pel·lícula cap a terrenys inestables on l'equilibri sembla a punt de trencar-se. Aquesta aposta radical provoca alguns desequilibris de ritme o intensitat, però també dota el film d'una honestat visceral que acaba revelant una cosa profundament autèntica al seu interior.

La història gira al voltant de la Nora, una dona que s'acosta als quaranta anys interpretada per la mateixa Clotet. Després de superar un càncer de mama i passar un any apartada del món, intenta reconstruir la seva vida mentre conviu amb la incertesa d'una possible recaiguda. La pel·lícula arrenca amb una visita mèdica on una doctora li comunica que encara s'ha de sotmetre a noves proves per descartar un altre tumor. Tanmateix, *Viva* no triga a desplaçar el centre dramàtic cap a una altra qüestió centrada a com tornar a viure plenament després del trauma. Per a la Nora, viure implica acceptar les cicatrius del seu cos, reconciliar-se amb la seva identitat i deixar-se travessar novament pel desig, fins i tot quan aquest la condueixi al caos afectiu o al ridícul. Per això s'abandona a l'atracció que sent cap a un home més jove, allunyant-se de la vida contemplativa i segura que li proposa el seu marit. El veritable motor de *Viva* no és tant la malaltia com la voluntat de recuperar el plaer, assumir les contradiccions de la vida i continuar endavant malgrat l'ansietat i la incertesa.

Àngel Quintana - caimanediciones.es